

Fradragsretten for udenlandske sociale bidrag muliggør således også et fremtidigt skifte fra eksemption til credit i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Tyskland og de nordiske lande.

Med indsættelsen af § 8 M, stk. 2, i ligningsloven vil en i Danmark bosiddende lønmodtager m.fl. eller selvstændigt erhvervsdrivende, der, enten efter De Europæiske Fællesskabers forordninger om social sikring for arbejdstagere, selvstændigt erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (Forordning 1408/71), eller efter en af Danmark indgået mellemfolkelig aftale, er socialt sikret i udlandet, og som betaler obligatoriske udenlandske sociale bidrag, få fradrag for disse udenlandske sociale bidrag. Bosiddende lønmodtagere omfatter personer omfattet af kildeskattelovens § 1, der ikke efter en eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Fradraget vil kunne gives i den personlige indkomst, jf. forslaget § 4, hvorefter personskatteloven § 3, stk. 2, nr. 7, konsekvensrettes, så den også omfatter obligatoriske udenlandske sociale bidrag.

For begrænset skattepligtige personer samt fuldt skattepligtige personer, som efter en indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en fremmed stat, vil fradragsretten efter forslaget § 3 kunne findes i kildeskattelovens § 5 B, som omtales nedenfor.

Der kan kun opnås fradrag for obligatoriske sociale bidrag, der går til dækning af sociale ydelser omfattet af Forordning 1408/71 eller af en mellemfolkelig social sikringsaftale, hvorefter der kan ske bortfald af bidragspligten i medfør af arbejdsmarkedsfondslovens § 7, stk. 5.

Forordning 1408/71 gælder for:

- ydelser i anledning af sygdom og moderskab,
- ydelser ved invaliditet, herunder ydelser, der tager sigte på at bevare eller forbedre erhvervsevnen,
- ydelser ved alderdom,
- ydelser til efterladte,
- ydelser i anledning af arbejdsulykke og erhvervsygdomme,
- ydelser ved dødsfald,
- ydelser ved arbejdsløshed og
- familiedydelser.

Forordning 1408/71 omfatter ud over EU-landene også en række oversøiske områder samt Norge, Island og Liechtenstein. Der er endvidere indgået en fællesnordisk socialsikringsaftale, der gælder ved beskæftigelse inden for Norden for bl.a. også personer, der ikke er statsborgere i et EØS-land.

Danmark har yderligere indgået bilaterale mellemfolkelige socialsikringsaftaler med Frankrig, Tysk-

land, Storbritannien og Østrig. Socialsikringsaftalerne med disse EØS-lande omfatter persongrupper, der ikke er omfattet af EF-forordningen, dvs. ikke-erhvervsaktive personer.

Herudover er der p.t. socialsikringsaftaler med Schweiz, Israel, Pakistan, Tyrkiet og Marokko, (Bosnien-Hercegovina, Serbien-Montenegro, i forhold til hvilke det pt. er uafklaret om den oprindelige aftale med det tidligere Jugoslavien fortsat er gældende), Makedonien, Kroatien, Slovenien, samt med Canada, Quebec, New Zealand og Chile. Disse mellemfolkelige socialsikringsaftaler indeholder regler om, hvilket lands lovgivning en person skal være undergivet - de såkaldte lovvalgsregler. Aftalerne med Canada, Quebec, New Zealand og Chile omfatter imidlertid ingen af de i arbejdsmarkedsfondslovens §§ 2, 3 og 4 nævnte ydelser, hvorfor der ikke kan ske bortfald af bidragspligten efter samme lovs § 7, stk. 5, hvilket igen indebærer, at der ikke kan gives fradrag for obligatoriske sociale bidrag i disse lande.

Med obligatoriske bidrag skal forstås lovpligtige sociale bidrag, der påhviler lønmodtageren selv eller den selvstændigt erhvervsdrivende, til ordninger, som personen efter forordningen eller mellemfolkelige aftaler er omfattet af. Bidrag til sociale sikringsordninger etableret eksempelvis gennem en kollektiv overenskomst er derimod ikke fradragsberettiget efter bestemmelsen. Tilsvarende gælder øvrige frivillige ordninger.

Det bemærkes, at forslaget ikke ændrer ved den allerede gældende fradragsret for frivillige eller tvungne indbetalinger til udenlandsk arbejdsløshedsforsikring, der følger af pensionsbeskatningslovens § 49.

Fradragsretten omfatter kun sociale bidrag omfattet af Forordning 1408/71 eller en mellemfolkelig socialsikringsaftale og således f.eks. ikke udenlandske indkomstskatter. For personer bosiddende i Danmark beregnes i stedet - med henblik på at undgå dobbeltbeskatning af udenlandsk indkomst - efter interne regler eller efter en indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst et nedslag i den beregnede danske skat med den udenlandske indkomstskat. Denne lempelsesberegning sker efter nettoprincippet. Eksempelvis er en (udenlandsk) lønindkomst, som indgår ved lempelsesberegningen efter bestemmelsen herom i en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller efter ligningslovens § 33 eller § 33 A, derfor lønnen efter fradrag af de fradragsberettigede udenlandske sociale bidrag.

Begrænset skattepligtige og dobbelt domicilerede fuldt skattepligtige personer, som efter en indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, vil i det omfang de pågældende vælger beskatning efter grænsegængerregelsættet i kildeskattelovens afsnit I